

Feria II infra octavam Corporis Christi.
Semiduplex.

Ad Matutinum.

D

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Cantor; LU₉₁₈

IV

C

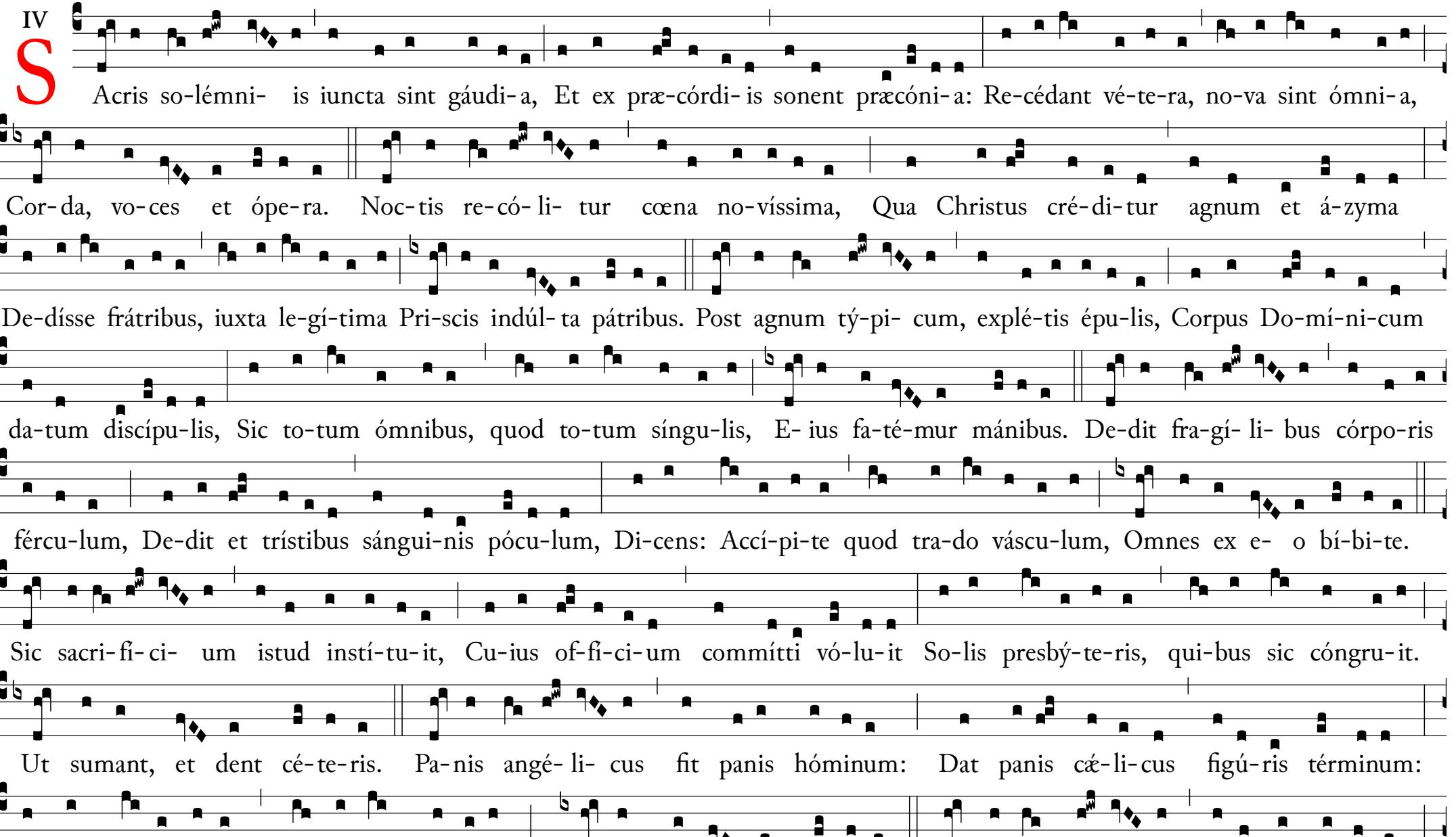
Hristum Re-gem ado-rémus, domi-nán-tem géntibus : * Qui se manducán-ti-bus dat Spí-ri-tus pin-gué-di-nem. A. Christum. V. Vení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. A. Christum. V. Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am, qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. * Qui. V. Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves páscu-æ e-ius. A. Christum. V.

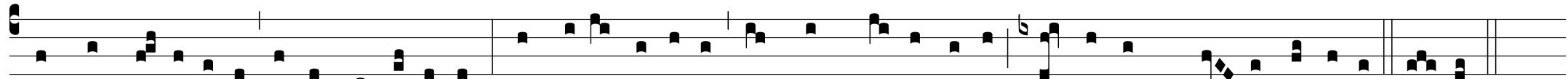
Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in exacerba-ti-ónne secúndum di-em
tentati-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a. * Qui. **V.** Quadra-
gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as
me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in réqui- em me- am.» **A.** Christum. **V.** Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-ri-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sæcu-ló-rum. A-men. * Qui. **A.**
Christum Re-gem ado-rémus, domi-nán- tem géntibus : * Qui se manducán- ti- bus dat Spí-ri-tus pin- gué-di-nem.

Hymnus.

Thomas de Aquino; LU₉₂₀

IV
S Acris so-lémni- is iuncta sint gáudi-a, Et ex præ-córdi- is sonent præcóni-a: Re-cédant vé-te-ra, no-va sint ómni-a,
Cor-da, vo-ces et ópe-ra. Noc-tis re-có- li- tur cœna no-víssima, Qua Christus cré-di-tur agnum et á-zyma
De-dísse frátribus, iuxta le-gí-tima Pri-scis indúl- ta pátribus. Post agnum tý-pi- cum, explé-tis épu-lis, Corpus Do-mí-ni-cum
da-tum discípu-lis, Sic to-tum ómnibus, quod to-tum síngu-lis, E- ius fa-té-mur mánibus. De-dit fra-gí- li- bus córpo-ris
fércu-lum, De-dit et trístibus sanguini-s pócú-lum, Di-cens: Accí-pi-te quod tra-do vásco-lum, Omnes ex e- o bí-bi-te.
Sic sacri-fí-ci- um istud instí-tu-it, Cu-ius of-fí-ci- um commítti gó- lu- it So-lis presbý-te-ris, qui-bus sic cóngru-it.
Ut sumant, et dent cé-te-ris. Pa-nis angé- li- cus fit panis hóminum: Dat panis cæ- li- cus figú- ris térmínus:
O res mi-rá-bi-lis! mandú-cat Dóminum Pau-per, servus, et húmi-lis. Te tri-na Dé- i- tas únaque poscímus,

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut te có-limus: Per tu-as sémi-tas duc nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi-tas. A-men.

In I. Nocturno

Psalmus 1.

Ps. 1, 3; LU₉₂₂

I D*

FRuctum sa-lu-tí-fe-rum * gu-stándum de-dit Dó-mi-nus mor-tis su-æ témpo-re.

Ps. 1

Be-á-tus vir, qui non áb-i- it in consí-li-o impi- ó- - rum, † et in vi- a pecca-tórum non ste- - tit, *

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

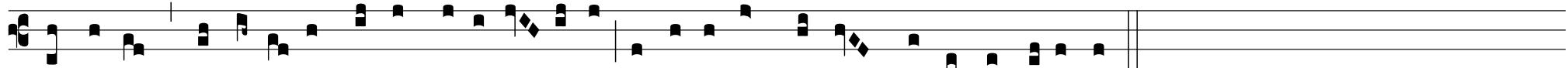
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Psalmus 2.

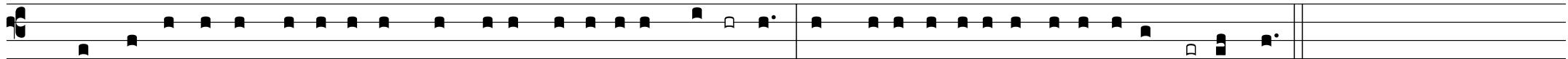
Ps. 4, 8.9; LU₉₂₃

II D

A

fructu * fruménti et vi-ni multipli- cá-ti, fi-dé-les in pa-ce Chri-sti requi-éscunt.

Ps. 4

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratióñem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quáritis mendácium?

Et scítote quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificiúm iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Psalmus 3.

Ps. 15, 4; LU₉₂₄

III a³

C Ommu-ni- óne cá- li-cis, * quo De-us ipse súmi-tur, non vi-tu-ló-rum sángui-ne, congre-gá- vit nos Dóminus.

Ps. 15

Consérva me, Dómi-ne, quóni-am spe-rá- - vi in te. * Di-xi Dómino: De-us me-us es tu, quóni- am bonó-rum
me-ó-rum non e- - ges.

Sanctis, qui sunt in **terra eius**, * mirificávit omnes voluntátes **meas** in **eis**.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum **de sanguínibus**, * nec memor ero nómimum eórum per lábia **mea**.

Dóminus pars hereditátis meæ, et **cálicis mei**: * tu es, qui restítues hereditátem **meam mihi**.

Funes cecidérunt mihi **in præcláris**: * étenim heréditas mea præclára est **mihi**.

Benedíciam Dóminum, qui tríbuit mihi **intelléctum**: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me **renes mei**.

Providébam Dóminum in conspéctu **meo semper**: * quóniam a dextris est mihi, **ne commóvear**.

Propter hoc lätátum est cor meum, † et exsultávit **lingua mea**: * ínsuper et caro mea requiéscet **in spe**.

Quóniam non derelínques ánimam meam **in inférno**: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptióнем.

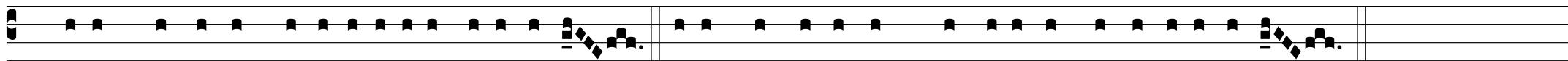
Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lätítia cum **vultu tuo**: * delectatiónes in déxtera tua usque in **finem**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

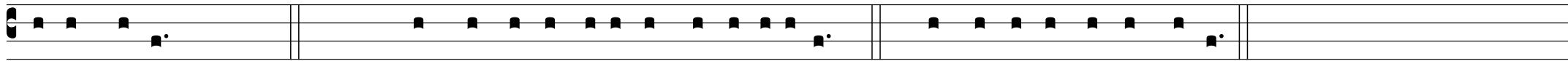
Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in **sácula sæculórum**. Amen. **A.**

Versus.

Sap. 16, 20; Ps. 77, 25

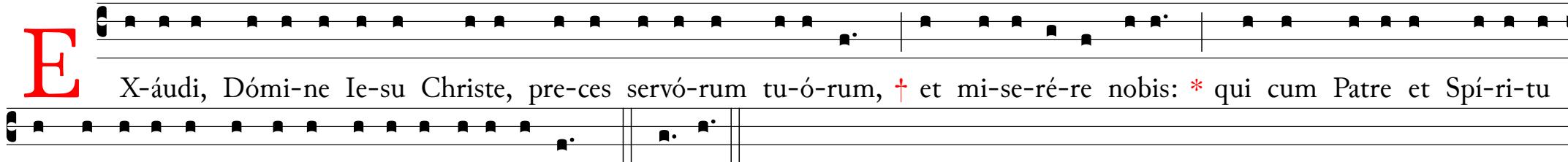

¶. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. R. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

E X-áudi, Dómi-ne Ie-su Christe, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis: * qui cum Patre et Spí-ri-tu

Sancto vi-vis et regnas in sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. R. Amen.

Lectio I.

1 Reg. 5, 1-5

De libro primo Regum.

Philísthiim autem tulérunt arcam Dei et asportavérunt eam a Lápide adiutórii in Azótum. Tulerúntque Philísthiim arcam Dei et intulérunt eam in templum Dagon et statuérunt eam iuxta Dagon. Cumque surrexíssent dilúculo Azótii álera die, ecce Dagon iacébat pronus in terra ante arcam Dómini; et tulérunt Dagon et restituérunt eum in locum suum. Rursúmque mane die álera consurgéntes invenérunt Dagon iacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini; caput autem Dagon et duæ palmæ mánum eius abscíssæ erant super limen; porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo.

¶. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Ex. 12, 5.6.8 ¶ 1 Cor. 5, 7.8; LU₉₂₆

I
Mmo-lá-bit hœ- dum * multi-tú-do fi-li-ó-rum Isra- el ad vé- spe-ram Pa- schæ: † Et e- dent car-
nes, et á- zy- mos pa- nes. ¶ Pascha nostrum immo-lá- tus est Chri- stus: í- taque e- pu-lé- mur
in á-zymis sin-ce-ri-tá- tis et ve- ri-tá-tis. † Et.

Benedictio.

I ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. R. Amen.

Lectio II.

1 Reg. 5, 6-8

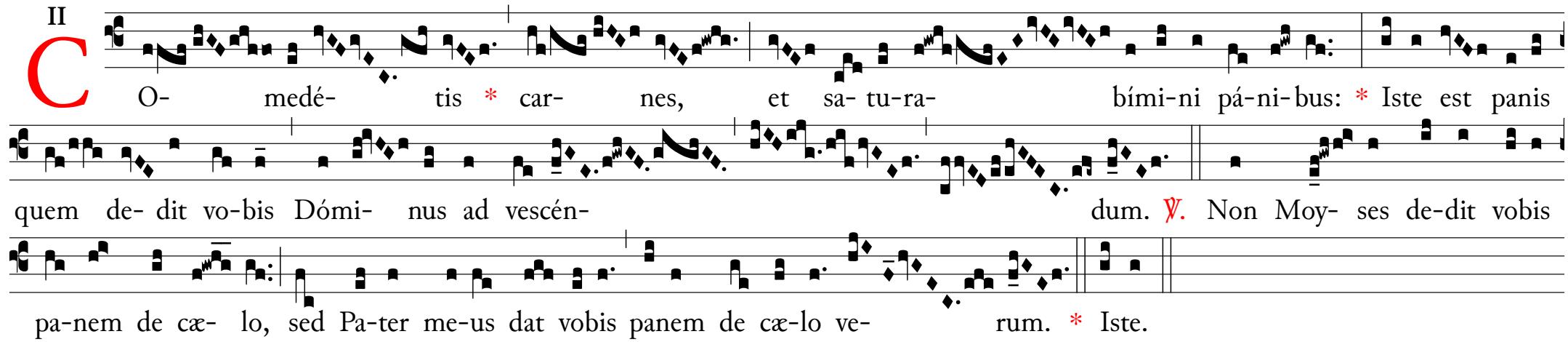
Aggraváta est autem manus Dómini super Azótios, et demolítus est eos. Et ebulliérunt villæ et agri in médio régionis illíus, et nati sunt mures, et facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii huiuscémodi plagam dixérunt: Non máneat arca Dei Israël apud nos, quóniam dura est manus eius super nos et super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se et dixérunt: Quid faciémus de arca Dei Israël? Responderúntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Israël.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 2.

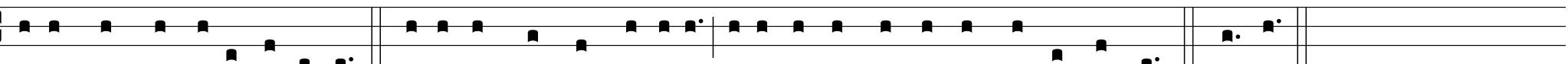
R. Ex. 16, 12.15 V. Io. 6, 21; LU₉₂₇

II
C O- medé- tis * car- nes, et sa- tu-ra- bími-ni pá-ni-bus: * Iste est panis
quem de- dit vo-bis Dómi- nus ad vescén- dum. **V.** Non Moy- ses de-dit vobis
pa-nem de cæ- lo, sed Pa-ter me-us dat vobis panem de cæ-lo ve- rum. * Iste.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. R. Amen.

Lectio III.

1 Reg. 5, 8-12

Et circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis; et percutiébat viros uniuscuiúsque urbis a parvo usque ad maiórem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venísset arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ dicéntes: Adduxérunt ad nos arcam Dei Israël, ut interficiat nos et pópulum nostrum. Misérunt ítaque et congregavérunt omnes sátrapas Philistinórum, qui dixérunt: Dimíttite arcam Dei Israël, et revertáratur in locum suum et non interficiat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus et gravíssima valde manus Dei.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

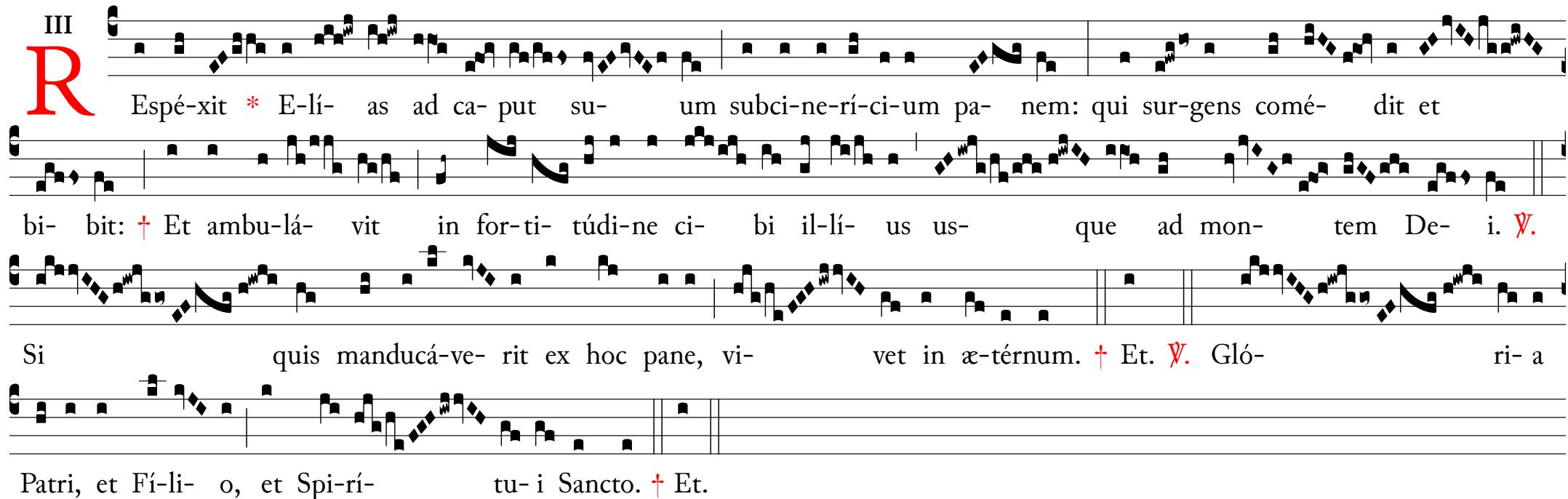
Responsorium 3.

R. 3 Reg. 19, 6.8 V. Io. 6, 52; LU₉₂₇

III
R Espé-xit * E-lí- as ad ca- put su- um subci-ne-rí-ci-um pa- nem: qui sur-gens comé- dit et
bi- bit: † Et ambu-lá- vit in for-ti- túdi-ne ci- bi il-lí- us us- que ad mon- tem De- i. **V.**

Si quis manducá-ve- rit ex hoc pane, vi- vet in æ-térnum. † Et. **V.** Gló- ri- a

Patri, et Fí-li- o, et Spi-ri- tu- i Sancto. † Et.

In II. Nocturno

Psalmus 4.

Ps. 19, 4; LU₉₂₈

IV E

Emor sit Dómi-nus * sacri-fí-ci- i nó-stri, et ho-locáustum no- strum pin-gue fi-at.

Exáudi- at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- - nis: * pró-tegat te nomen De-i Ia- - cob.

Ps. 19

Mittat tibi auxílium *de sancto*: * et de Sion tueáatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confirmet.

Lætabimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentáibus salus déxteræ eius.

Hi in cùrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocárimus te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

Psalmus 5.

Ps. 22, 5; LU₉₂₈

V a

P Ará-tur * nobis men-sa Dómi- ni advér-sus omnes qui tríbu-lant nos.

Ps. 22

Dóminus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit: * in loco páscu-æ i-bi me col- - locá- - vit.

Super aquam refectionis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam iustitiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

VI F

I N vo-ce exulta-ti- ó-nis * ré-so- nent epu-lántes in mensa Dómi-ni.

Ps. 41

Quemádmodum de-sí-de-rat cervus ad fontes *aqua-* - rum: * i-ta de-sí-de-rat áнима me-a *ad te*, De- - us.

Sitívit áнима mea ad Deum *fortem vivum*: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, † dum dícitur mihi *quotídie*: * Ubi est *Deus tuus*?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: † quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, * usque ad *domum Dei*.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus *epulántis*.

Quare tristis es, áнима **mea**? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et *Deus meus*.

Ad meípsum áнима mea conturbáta est: * proptérea memor tui de terra Iordánis, et Hermóniim a *monte módico*.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárūm tuárūm.

Omnes excélsa tua, et fluctus **tui** * super me transiérint.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cáanticum eius.

Apud me orátko Deo *vítæ meæ*, * dicam Deo: *Suscéptor meus* es.

Quare oblítus es **mei**? * et quare contristátus incédo, dum afflígít me *inimícus*?

Dum confringúntur ossa **mea**, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me *inimíci mei*.

Dum dicunt mihi per síngulos dies; † Ubi est Deus tuus? quare tristis es, áнима **mea**? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et *Deus meus*.

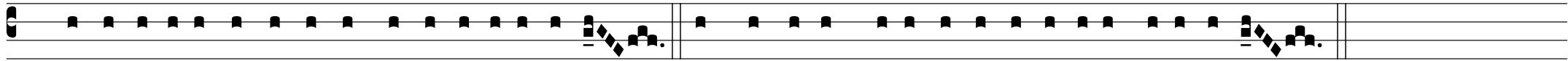
Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc *et semper*, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

A musical setting for a hymn. It features a single melodic line on a four-line staff. The music begins with a large red capital letter 'I'. The lyrics are written below the staff: 'N vo-ce exulta-ti- ó-nis * ré-so- nent epu-lántes in mensa Dómi-ni.'

Versus.

Ps. 80, 17

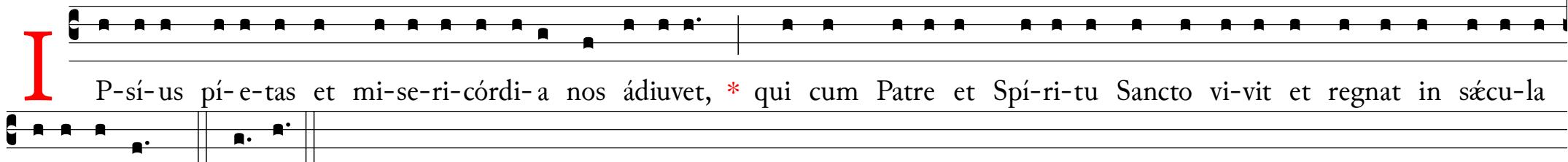

¶. Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti, alle-lú-ia. R. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

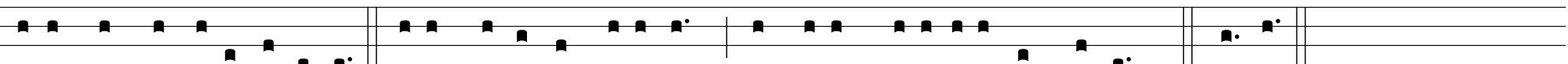
Absolutio.

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sácu-la
sácu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio IV.

Homilia 60 ad populum Antiochenum

De Sermóne sancti Ioánnis Chrysostomi.

Unicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuit, per semetípsum enútrit, nec áltéri tradit; per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam et ad úbera póculi spiritális: quinímmo cum longe maióri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum; qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus ítaque Iudas assístat, nullus avárus; nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit; ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit; verum et hanc ipse quoque.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

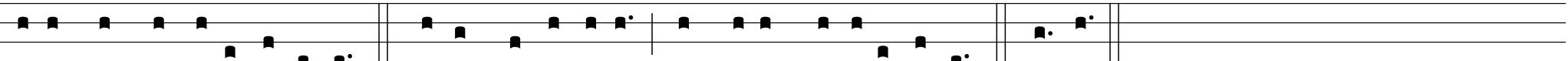
Responsorium 4.

R. Mt. 26, 26 V. Io. 31, 31; LU₉₃₁

V
C (Enánti-bus íl- lis, * ac-cé- pit Ie-sus pa- nem, et be-ne-dí- xit, ac fre- git, de-dít- que discí-
pu-lis su- is, et a- it: † Accí- pi-te, et comé-di-te: hoc est corpus me- um. V.
Di-xé-runt vi-ri tabernácu-li me- i: Quis det de cárnibus e-ius, ut sa-tu-rémur? † Accí- pi-te.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. Rx. Amen.

Lectio V.

Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos, ministrántes. Nam et ad vos sermó nem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cóncii, huius mensæ partícipem esse concedátis: sanguis eius de mánibus vestris exquirétur. Sive quis dux milítiax sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe: maiórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putas hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. Rx. Deo grátias.

Responsorium 5.

R. 1 Cor. 11, 25. V. Thren. 3, 20; LU₉₃₂

VI

A

C-cé- pit Ie-sus * cá-li-cem, postquam cœná-vit, di- cens: Hic ca-lix novum te-stamén-tum est
in me-o sán-gui-ne: † Hoc fá- ci-te in me- am commemo-ra- ti- ó- nem. **V.** Memó-ri-a
me- mor e- ro, et ta-bé- scet in me á- ni- ma me- a. † Hoc.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. Rx. Amen.

Lectio VI.

Audiámus ígitur, et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel tenui inimicítia purum esse pénitus iubet; est enim pacis mystérium. Iudáis quidem annuátim propriórum monuménta benefíciorum solemnitátes Deus alligávit; tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Iudas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. Rx. Deo grátias.

Responsorium 6.

R. Io. 6, 48. V. ibid. 6, 51.52; LU₉₃₄

VII
E-go sum * pa-nis vi- tæ: patres ve- stri mandu-ca- vé- runt manna in de-sérto, et mó- tu-i sunt: †
Hic est pa- nis de coe- lo descéndens, si quis ex ipso mandu- cá-ve-rit, non mo- ri- é- tur. **V.** E- go sum
pa- nis vi-vus, qui de cœ- lo descéndi: si quis manducá- ve-rit ex hoc pane, vi- vet in æ- té-num. † Hic. **V.**
Gló-ri- a Pa-tri et Fi-li-o et Spi-ri-tu-i Sancto. † Hic.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

Ps. 42, 4; LU₉₃₄

VII a

I Ntro-íbo * ad altá-re De- i: sumam Christum, qui ré-novat iu-ventú-tem me- am. Ps. 42

Iú-di-ca me, De-us, et discérne causam me-am de **gente** non **sanc-** - **ta**, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so é- - ru-e me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflítgit me **inimícus**?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem **sanctum tuum**, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætificat iuventútem **meam**.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, **Deus meus**: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et **Deus meus**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 8.

Ps. 80, 17; LU₉₃₅

VIII G

Ibá-vit nos Dóminus * ex á- di-pe fru- ménti; et de petra, mel- le sa- tu-rá- vit nos.

Ps. 80

Exsultá-te De-o, adiu-tó-ri nos- - tro: * iubi-lá-te *De-o Ia- - cob.*

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum *cum cíthara.*

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnítatis *vestræ.*

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium *Deo Iacob.*

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, *audívit.*

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino *serviérunt.*

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misísssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

VI F

E X altá-ri tu-o * Dómi-ne, Chri-stum súmimus: in quem cor et ca-ro nostra exsultá- vit.

Ps. 83

Quam di-lécta tabernácu-la tu-a, Dómi-ne *virtú- - tum*: * concupíscit, et dé-fi-cit áнима me-a in átri-a Dómi-ni.

Cor meum, et caro **mea** * exsultavérunt in *Deum vivum*.

Etenim passer invénit sibi **domum**: * et turtur nidum sibi, ubi ponat *pullos suos*.

Altária tua, Dómine *virtútum*: * Rex meus, et *Deus meus*.

Beáti, qui hábitant in domo tua, **Dómine**: * in sácula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abste: † ascensiónes in corde suo dispósuit, * in valle lacrimárum in loco, *quem pósuit*.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in *virtútem*: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióne*m* **meam**: * áuribus pércipe, *Deus Iacob*.

Protéctor noster, áspice, **Deus**: * et résponce in fáciem *Christi tui*:

Quia mélior est dies una in átriis **tuis**, * *super mília*.

Elégi abiéctus esse in domo *Dei mei*: * magis quam habitáre in tabernáculis *peccatórum*.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit **Deus**: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in *innocéntia*: * Dómine virtútum, beátus homo, qui *sperat in te*.

Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui Sancto.

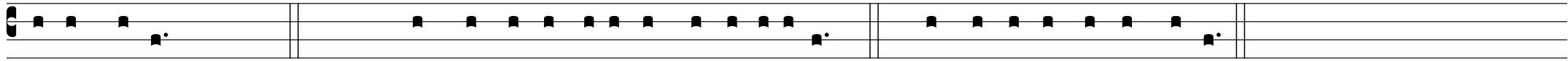
Sicut erat in princípio, et nunc *et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Versus.

Ps. 103, 14-15

¶. Edúcas panem de terra, alle-lú-ia. **R.** Et vinum læ-tí-fi-cet cor hómi-nis, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

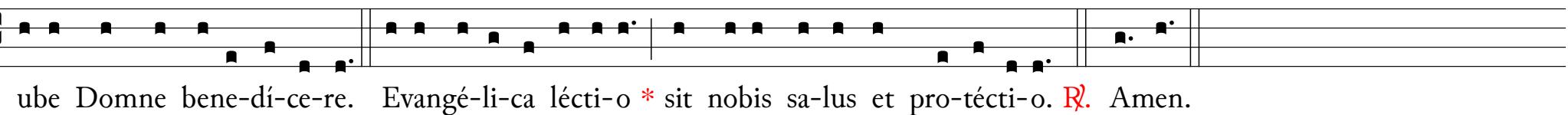
Absolutio.

A víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. **R.** Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Evangé-li-ca lécti-o * sit nobis sa-lus et pro-tecti-o. R. Amen.

Lectio VII.

Io. 6, 56-59

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem.

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Tract. 26. in Ioannem, post medium

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Hic est panis, qui de cælo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt; sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube et in mari, et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem; nam corporálem áleram; quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adiúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis: gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

¶. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 7.

R. Io. 6, 57 *V.* Dt. 4, 7; LU₉₃₈

VII

Q

UI man-dú-cat * me- am car- nem et bi-bit me- um sán- guinem, † In me ma- net et ego
in e- o. *V.* Non est á-li- a ná-ti- o tam grandis, quæ há- be-at de- os appropinquántes si-bi,
si-cut De-us no- ster a-dest nobis. † In.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. R. Amen.

Lectio VIII.

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non néligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díixerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es; constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

¶. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 8.

R. Io. 6, 58. V. Eccli. 15, 3; LU₉₃₈

VIII

MI-sit me * vi-vens Pa-ter, et e-go vi- vo prop- ter Pa- trem: † Et qui man-dúcat me,
vi- vet propter me. **V.** Ci-bá-vit il-lum Dóminus pa- ne vi-tæ et in-tel-léctus. † Et. **V.** Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i San- cto. † Et.

Benedictio.

I
ube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. R. Amen.

Lectio IX.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compágne membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: háreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

¶. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

III

TE De-um laudá-mus: * te Dóminum confi-témur. Te æ-térnum Patrem omnis terra vene-rá-tur. Ti-bi
 omnes Ange-li, ti-bi cæ-li et uni-vérsæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclámant:
 Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus De-us Sába-oth. Pleni sunt cæ-li et terra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.
 Te glo-ri-ósus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis núme-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus laudat
 ex-érci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis: Vene-randum
 tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe.
 Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-randum susceptúrus hómi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum. Tu
 de-victo mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Patris.

Genua nunc flectantur omnia.

Iudex créde-ris esse ventúrus. Te ERGO QUÆSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVENI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUINE REDEMÍSTI.

Æ-térrna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic

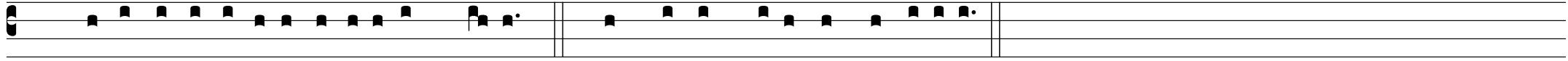
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di-es, bene-dí-cimus te.

Et laudámus nomen tu-um in sácu-lum, et in sácu-lum sácu-li. Digná-re Dómi-ne di-e isto si-ne peccá-to

nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dómi-ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne super nos,

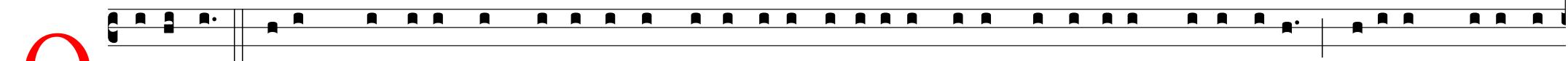
quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér-num.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

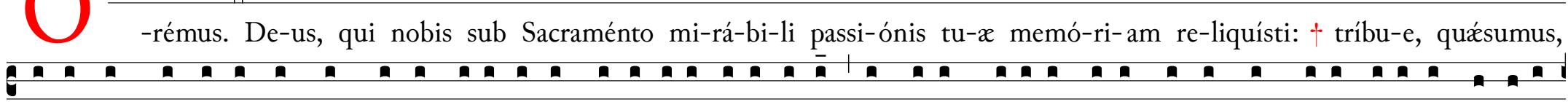

¶. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

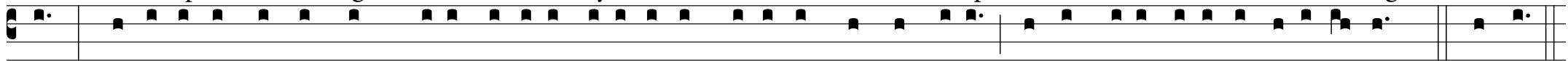
Oratio.

O-rému-s. De-us, qui nobis sub Sacraménto mi-rá-bi-li passi-ónis tu-æ memó-ri- am re-liquísti: † tríbu-e, quásumus,

i-ta nos Córpo-ris, et Sángui-nis tu-i sacra mysté-ri-a vene-rá-ri; * ut redempti-ónis tu-æ fructum in nobis iúgi-ter senti-á-

mus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

¶. Dómine, exáudi oratióne meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Bene-di-cámu-s Dó- mi-no. R. De- o grá- ti- as.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.

Ad Laudes.

D-E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Prv. 9, 1-2

I a²
S Api- én-ti-a * ñadi-fi-cá-vit si-bi domum, míscu- it vinum, et pósu-it mensam al-le-lú-ia.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sáculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Psalmus 2.

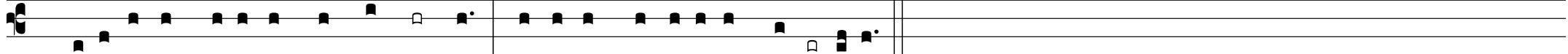
Sap. 16, 20

II D

A

Nge-ló-rum esca * nutri-ví-sti pó-pu-lum tu-um, et panem de cæ-lo præsti-tísti e- is, alle-lú-ia.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis ter- - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. **A.**

Psalmus 3.

Gn. 48, 20

III a

P Inguis * est pa-nis Christi, et præ-bé-bit de- lí-ci- as ré-gi-bus, al- le- lú- ia.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de lu- - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te áнима mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ívia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícum te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur áнима mea: * et lábiis exsultatióinis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhésit áнима mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

IV E

Acer-dó- tes sancti * incénum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te *e-um in sá-cu-la*.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite *cæli* Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super *cælos sunt* Dómino: * benedícite omnes virtútes *Dómini* Dómino.

Benedícite sol et *luna* Dómino: * benedícite stellæ *cæli* Dómino.

Benedícite omnis imber *et ros* Dómino: * benedícite omnes spíritus *Dei* Dómino.

Benedícite ignis et *æstus* Dómino: * benedícite frigus *et æstus* Dómino.

Benedícite rores et *pruīna* Dómino: * benedícite gelu *et frigus* Dómino.

Benedícite glácies et *nives* Dómino: * benedícite noctes *et dies* Dómino.

Benedícite lux et *ténebræ* Dómino: * benedícite fúlgura *et nubes* Dómino.

Benedícat *terra* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sácula*.

Benedícite montes et *colles* Dómino: * benedícite univérsa germinántia *in terra* Dómino.

Benedícite *fontes* Dómino: * benedícite mária et *flúmina* Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in *aquis* Dómino: * benedícite omnes vólucres *cæli* Dómino.

Benedícite omnes béstiae et *pécora* Dómino: * benedícite filii *hóminum* Dómino.

Benedícat *Israel* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sácula*.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi *Dómini* Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles *corde* Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltáte *eum in sácula*.

Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto Spírito*: * laudémus et superexaltémus *eum in sácula*.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in sácula*.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

A musical score for the Sanctus chant. It consists of a single melodic line on a five-line staff. The music is in common time (indicated by a 'C'). The notes are primarily eighth notes and sixteenth notes, with some quarter notes and a single eighth note. The melody begins with a half note, followed by a series of eighth and sixteenth note patterns. The lyrics "Acer-dó- tes sancti * incénum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia." are written below the staff, corresponding to the musical phrases. The first letter 'A' of the lyrics is in red, matching the red initial 'S' of the preceding text.

Acer-dó- tes sancti * incénum et pa- nes óf-fe-runt De- o, al-le- lú-ia.

Va

V Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Laudá-te Dóminum de **cæ- - lis**: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudá-te eum omnes Angeli eius: * laudá-te eum omnes virtútes eius.

Laudá-te eum sol et luna: * laudá-te eum omnes **stellæ** et lumen.

Laudá-te eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudá-te Dóminum de **terra**, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes **colles**: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstia et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pôpulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum **no-** - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in **rege suo**.

Laudent nomen eius in **choro**: * in týmpano et psaltério **psallant ei**.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo **suo**: * et exaltábit mansuétos **in salútem**.

Exsultábunt sancti in **glória**: * lætabúntur in cubílibus **suis**.

Exaltationes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatíones in pôpulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

V Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Capitulum.

1 Cor. 11, 23-24

F

Ratres: Ego enim accé-pi a Dómino quod et trá-di-di vobis, † quóni-am Dóminus Ie-sus, in qua nocte tradebá-tur,

accé-pit panem, et grá-ti-as agens fre-git, et di-xit: Accí-pi-te et manducá-te: hoc est corpus me-um, quod pro vobis tradé-tur: *

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 77, 24-25

VI
P

Anem cæ-li de-dit e-is, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia, Panem. ¶ Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo. * Alle-lú-ia. ¶

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-ri-tu-i Sancto. Panem.

Hymnus

Thomas de Aquino?

VIII

V

Erbum su-pérnum pródi-ens, Nec Pa-tris línquens déxte-ram, Ad opus su-um éx-i-ens, Ve-nit ad vi-tæ véspe-ram.

In mor- tem a dis- cípu-lo su-is tradéndus ámu-lis, pri-us in vi-tæ fércu-lo, se trá-di-dit dis-cí-pu-lis.

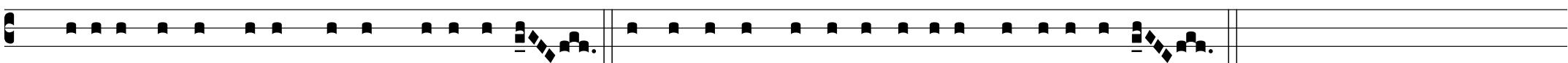
Quibus sub bi-na spé-ci-e cárnam dé-dit et sángui-nem, ut dúpli-cis substánti-æ to-tum ci-bá-ret hómi-nem.

Se nas- cens de-dit só-ci-um, convés-cens in e-dú-li-um, se mó-ri-ens in pré-ti-um, Se regnans dat in prámi-um.

O sa- lu-tá-ris hósti-a, quæ cæ- li pandis ós-ti-um: bella premunt hostí-li-a, da ro-bur, fer au-xí-li-um.

Uni tri-nóque Dómino sit sempi-térrna gló-ri-a: qui vi-tam si-ne térmico nóbis do-net in pá-tri-a. A-men.

Versus.

Ps. 147, 3

¶. Pósu-it fi-nes tu-os pa-cem, alle-lú-ia. R. Et á-di-pe fruménti sá-ti-at te, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Io. 6, 51.52

I a²

Ego sum * pa-nis vi-vus, qui de cæ-lo de-scén-di: si quis mandu-cá-ve-rit ex hoc pane, vi-vet in æ-tér-num,
alle-lú-ia

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis su- - æ.*

Et eréxit cornu salútis **nobis**, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per **os sanctórum**, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis **nostris**, * et de manu ómnium *qui odérunt nos:*

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus **nostris**: * et memorári testaménti *sui sancti.*

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem **nostrum**, * datúrum *se nobis:*

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus **nostris.**

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre *vias eius:*

Ad dandam sciéntiam salútis **plebi eius**, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**: * in quibus visitávit nos, óriens *ex alto:*

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis.*

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

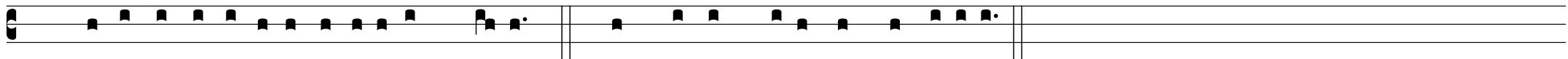
V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui nobis sub Sacraménto mi-rá-bi-li passi-ónis tu-æ memó-ri- am re-liquísti: † tríbu-e, quásumus,
i-ta nos Córpo-ris, et Sángui-nis tu-i sacra mysté-ri-a vene-rá-ri; * ut redempti-ónis tu-æ fructum in nobis iúgi-ter senti-
ámus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

E-ne-di-cámu-s Dó- mino. R. De- o grá- ti-as.

Ad Vespertas.

D

E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

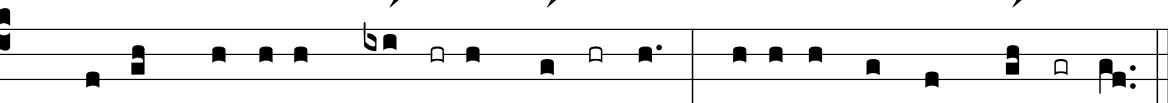
Psalmus 1.

Ps. 109, 4; Gn. 14, 18

If
S

Acérdos in æ-térnum * Christus Dóminus secún-dum órdi-nem Melchí-sedech, panem et vi-num óbtu-lit.

Psalmus 109.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a *dextris* me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emítte Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum *génui* te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchí-sedech.

Dóminus a *dextris* tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princíprio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Psalmus 2.

Ps. 110, 4-5

II D

MI-se-rá-tor Dó- minus * escam dé-dit timénti-bus se in memó-ri-am su-ó-rum mi-ra-bí- li-um.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisítá in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sáculum sáculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptióinem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítiu sapientiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sáculum sáculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Psalmus 3.

Ps. 115, 4.8

III a

C A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti- am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter quod locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum ni- - mis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósia in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Psalmus 4.

Cf. Ps. 147, 3

Vg

Q UI pa-cem * ponit fi-nes Ecclé-si- æ, fruménti á-di-pe sá-ti-at nos Dómi-nus.

Psalmus 147.

Lauda Ie-rú-sa-lem Dóminum: * lauda De-um tu- - um Si- - on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emítte verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Capitulum.

1 Cor. 11, 23-24

F

Ratres: Ego enim accé-pi a Dómino quod et trá-di-di vobis, † quóni-am Dóminus Ie-sus, in qua nocte tradebá-tur,

accé-pit panem, et grá-ti-as agens fre-git, et di-xit: Accí-pi-te et manducá-te: hoc est corpus me-um, quod pro vobis tradé-tur: *

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 80, 17

VI

C

Ibá-vit illos ex á-di-pe fruménti, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia. Ci-bá-vit. ¶ Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os. *

Alle-lú-ia. ¶ Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

Hymnus

*Thomas de Aquino?*I
P

Ange lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um, Sangui-nísque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um

Fructus ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. Nobis da-tus, nobis na-tus Ex intácta Vírgi-ne, Et in mundo

conversá-tus, Sparso verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clau-sit órdi-ne. In suprémæ nocte cœnæ

Re-cúmbens cum frátribus, Observá-ta lege ple-ne Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ du-o-dénæ Se dat su-is mánibus.

Verbum ca-ro, panem ve-rum Verbo carnem éffi-cit: Fitque Sanguis Christi me-rum, Et si sensus dé-fi-cit. Ad firmándum

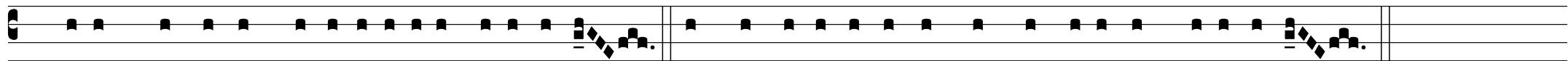
cor sincé-rum So-la fi-des súffi-cit. Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnui: Et antíquum documéntum

Novo cedat rí-tu-i: Præstet fi-des suppléméntum Sénsu-um de-fectu-i. Geni-tó-ri, Geni-tó-que Laus et iubi-lá-ti-o,

Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-dícti-o: Pro-cédénti ab utróque Compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

Versus.

Sap. 16, 20

¶. Panem de cæ-lo præsti-tisti e-is, alle-lú-ia. R. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

Canticum B. Mariæ V.

Thomas de Aquino?

V a

O sa- crum conví- vi- um! * in quo Christus súmi- tur: re-có-li-tur memó- ri- a passi- ó- nis e- ius:
 mens implé-tur grá- ti- a; et fu-tú- ræ gló- ri- æ no-bis pignus da- tur, alle- lú- ia.
Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá- ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc béátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

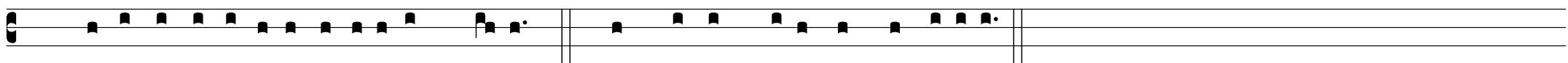
V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui nobis sub Sacraménto mi-rá-bi-li passi-ónis tu-æ memó-ri- am re-liquísti: † tríbu-e, quásumus,
i-ta nos Córpo-ris, et Sángui-nis tu-i sacra mysté-ri-a vene-rá-ri; * ut redempti-ónis tu-æ fructum in nobis iúgi-ter senti-
ámus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

¶. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

II
B

Ene-di-cámus Dó- mino. R. De- o grá- ti-as.